

Dorazil jako pan Nikdo. A jak divně vypadal! Nepadnoucí kabát, příliš dlouhá kravata, staromódní brýle. Vědecký pracovník? Profesor z matfyzu? Účetní? Ne, toho podivného chlápka představil na začátku října 1996 Arsenal jako muže, který má trápící se klub pozvednout.

Být tak tehdy v kabině! Kolují legendy o tom, jak zmateně se po sobě hráči dívali, když poprvé slyšeli jméno Arsène Wenger. „Arsène kdo?“ ptal se útočník Ian Wright. „Ten pohublý čahoun nás má jako trénovat?“ pomyslel si obránce Lee Dixon. „Co tenhle Frantík může vědět o fotbale? Umí vůbec pořádně anglicky?“ obával se kapitán Tony Adams.

Také novináři si přisadili. Třeba list *The Observer* psal: „Zahraniční trenér rovná se problém. Ti, kdo se doteď pokoušeli náš mužný fotbal proměnit v něco estetičtějšího, se prali sami se sebou, zatímco jejich týmy padaly v tabulce. Wenger by měl vědět, že pochopit naši kulturu není tak jednoduché, jak to vypadá.“

Dokonce i sir Alex Ferguson si z nového kolegy utahoval: „Říkají, že je to inteligentní chlap, že mluví pěti jazyky. No, my tady máme patnáctiletého kluka z Pobřeží slonoviny, a ten to zvládne taky.“

Fergusonovy břitké hlášky málokdy postrádaly smysl, ale tenkrát uštěpil. Stejně jako všichni, kdo se do Wengera naváželi. Dnes už víte, že ten rozčepýřený Francouz proměnil nejen unylý Arsenal, ale i celý anglický fotbal. A začal hned od prvního dne, kdy hráčům zakázal pojídat čokoládu, což byla do té doby naprosto běžná věc. Neobměkčili ho, ani když cestou na zápas do Blackburnu začali v autobuse skandovat: „Chceme zpátky naše tyčinky Mars!“

S vědomím toho, že Wenger s Arsenalem získal tři tituly, celkem sedmnáct trofejí a že má na stadionu Emirates bronzovou bustu, není snadné zpětně pochopit, proč se mu v začátcích nevěřilo. Základ je uvědomit si, že Premier League byla ještě ve druhé polovině devadesátých let izolovaným světem. Měl svá pravidla, své hrdiny, a to, co se dělo ve zbytku Evropy, fanoušky, hráče ani experty z Ostrovů často příliš nezajímalo. Proto je neohromovalo, že Wenger v osmdesátých letech vyhrál titul s Monakem, že s ním hrál finále Poháru vítězů pohárů i semifinále Ligy mistrů nebo že si ho jako trenéra vysnil Bayern Mnichov, kam ho monačtí šéfové odmítli uvolnit. V Anglii se spíš kdekdo ušklíbl nad tím, že si ho Arsenal vyhlédl v Japonsku, kde vedl tým Nagoja Grampus.

Jenže už se tolik nevědělo, že ředitel klubu David Dein byl s Wengerem v kontaktu delší dobu a posílal mu videa ze zápasů k analýze. Když zjistil, jak detailně je francouzský expert dokáže rozebrat, došlo mu: To je ten pravý trenér pro nás!

Wenger v Arsenalu změnil všechno, od tréninkového režimu přes herní styl nebo skauting až po medicínskou péči, rehabilitaci nebo zmíněný jídelníček. Ordinoval vitamínové injekce, povoloval maximálně jedno pivo po zápase, z menu vyškrtil červené maso a přísný zákaz uvalil na jídlo z fast foodů. Zanedlouho ho konkurenti začali kopírovat, ale nejdřív pro svou revoluci musel získat kabinu: proto přiváděl hráče z Francie, Itálie nebo Španělska, kteří už dávno věděli, co to znamená profesionální přístup. Také poctivě dohlížel na akademii, z níž si vyzobával do áčka největší talenty a dával jim prostor. Když si všechno sedlo, dokázal Arsenal velké věci: třeba v mistrovské sezoně 2003/04 dokráčel k titulu bez porážky, celkem neprohrál rekordních 49 zápasů. Wenger na jeho lavičce vydržel do května 2018, kdy odkoučoval utkání číslo 1235 a rozloučil se, trochu pod tlakem kritiků a nedobrovolně: „Bude těžké zvyknout si na život bez Arsenalu, ale musím se to naučit.“

Narozen: 22. října 1949, Štrasburk, Francie

Hráčská kariéra:

- ▶ AS Mutzig (1969–1973)
- ▶ FC Mulhouse (1973–1975)
- ▶ ASPV Strasbourg (1975–1978)
- ▶ RC Strasbourg (1978–1981): 1× francouzský titul (1979)

Trenérská kariéra:

- ▶ AS Nancy (1984–1987)
- ▶ AC Monaco FC (1987–1994): 1× francouzský titul (1988), 1× francouzský pohár (1991)
- ▶ Nagoja Grampus (1995–1996)
- ▶ Arsenal FC (1996–2018): 3× anglický titul (1998, 2002, 2004), 7× FA Cup (1998, 2002, 2003, 2005, 2014, 2015, 2017)

Významná ocenění a tituly:

- ▶ Řád čestné legie – rytíř (2002)
- ▶ Řád britského impéria (2003)
- ▶ Nejlepší trenér dekády podle Mezinárodní federace fotbalových historiků a statistiků (2010)

Charakteristika:

- ▶ Ten, který změnil Premier League. Naučil hráče profesionalismu a vyhrál ligu bez porážky.

